

[Himmelstrup.]

var den valutamæssige, at den skulde gennemføres, for at man kunde afvikle Valuta-centralen. Det har man nu ventet paa i en 5—6 Aar; der er først sket en begyndende Afvikling i indeværende Vinter ved Overførelse til Friliste af visse Varer, men man lægger Mærke til, at den Overførelse, der har fundet Sted, slet ikke omfatter Varer, der berøres af denne Toldlov.

Denne Toldlov er altsaa udelukkende et Stykke Protektionisme, ikke noget som helst andet, og Beskyttelsessatserne er saa høje, at man end ikke har kunnet faa Administrationen til at regne ud, hvor høje de er; til Trods for at der er spurgt om det, har Administrationen ikke ment at ville meddele dette, den har i hvert Fald ikke gjort det. Vi maa da henholde os til de Oplysninger derom, som er meddelt ad privat Vej, gennem Grosserer-Societetets Komité. Og saa mener vi endvidere, at disse høje Satser er i høj Grad generende for den danske Import, og det vil under de nu bestaaende Handelsforhold sige, generende for den danske Eksport. Det kan man ogsaa læse sig til i Betænkningen, hvor der er en Indberetning fra Foreningen af danske Skotøjsgrossister, som meget stærkt fremhæver, at saa høje Toldsatser, som der her er Tale om, forhindrer Importen. Foreningen fremhæver følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vil citere:

„Vel har Import-Restriktionerne i de tidligere Aar været en medvirkende Aarsag, men absolut ikke det afgørende, Toldsatsernes prohibitive Højde har været det afgørende Moment og har f. Eks. vanskeliggjort i stigende Grad Udnyttelsen af de i Henhold til Englands-Traktaten fastsatte Kvota for Import af Fodtøj, saaledes at der i Dag foreligger en Rigelighed af Fodtøjs-Import-Bevilinger paa England, som ikke kan udnyttes grundet paa den prohibitive Told.“

Ganske det samme fremgaar af en Udtalelse fra Grosserer-Societetets Komité, som under Redegørelsen for den meget uheldige Toldbehandling, der finder Sted af visse Varer, fremhæver, at den forhindrer Importen af Varer, som spiller en Rolle netop ogsaa for vor Eksport. Grosserer-Societetets Komité skriver:

„Herved kom ganske billige Varer til at falde ind under de meget høje Toldsatser, der er fastsat for Kunstsilkevarer. Følgen af denne Fortoldningsmaade er da ogsaa blevet, at adskillige Uld- og Bomuldsvarer, der indeholder Vistra, bli-

ver saa toldfordyrede, at Importen derved udelukkes.“

Det er det, der sker, og det anser vi for at være overmaade uheldigt. De Folk, der fører Forhandlingerne paa det danske Landbrugs Vegne om Eksporten til Tyskland, har mange Erfaringer, der beviser ganske det samme, saaledes som der er redegjort for det for vort Vedkommende. Af disse to Grunde mener vi, at Toldloven af 1932 bør udgaa af Komplekset, og det har vi altsaa stillet Forslag om.

Nu er jeg ganske paa det rene med, at efter denne anden Behandling vil disse Ændringsforslag i Aar som tidligere blive stemt ned, og det er beklageligt af saglige Grunde. Det er ogsaa beklageligt, af den Grund, at det vil bevirke, at vi ved tredje Behandling ikke vil kunne stemme for de Told- og Afgiftslove, der er Tale om her. Store Dele af dem er ren og skær Luksusbeskatning, som vi i og for sig godt kunde give vor Stemme, og vi er ogsaa Tilhængere af den Betragtning, at de løbende Udgifter skal dækkes af løbende Indtægter. Vi erkender ogsaa, at som Helhed kan den højtærede Finansminister ikke undvære dette Beløb, som er meget betydeligt, men saafremt man nu nedstemmer disse vore Ændringsforslag — og det maa man vel desværre gaa ud fra, at man gør —, maa vi altsaa ved tredje Behandling tage vor Stilling til det samlede Kompleks paa Grundlag deraf.

Drachmann: De Told- og Afgiftsbestemmelser, der dækkes af dette Lovforslag, drejer sig i alt om nogle og firs Millioner Kroner, og dette Beløbs Nødvendighed og de Veje, ad hvilke dette Beløb skaffes frem, medfører, at vi slutter os til Lovforslaget. Vi mener ingenlunde, at alle disse Midler og Veje er ideelle, men i det store og hele kræves største Delen af Beløbet dog ind efter konservative Linier paa den indirekte Beskatning. Idet vi altsaa slutter os til Flertallet om at gennemføre Lovforslaget, vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger, dels af principiel, dels af speciel Art.

Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Himmelstrup i, at det er lidt mærkeligt, naar man hver Gang afviser Ønske om Revisioner med den Begrundelse, at der ikke er Tid, og Erhvervene maa vente til næste Gang. Vi erkender aabent — og det vil jeg meget gerne understrege, fordi vi ofte er blevet beskyldt for det modsatte —, at der er ubetingede Urimeligheder i den danske Toldlovgivning. Det er en ganske naturlig Følge af, at den Toldlovgivning,